

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم خودبنیادی و متافیزیک تجدد در تفسیر هیدگر از اندیشه هگل

محل انتشار:

دوفصلنامه غرب شناسی بنیادی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسین رستمی جلیلیان

رضا سلیمان حشمت - استادیار گروه فلسفه، دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

در این مقاله میکوشیم تا تفسیر هیدگر از مفهوم «خودبنیادی» و «متافیزیک تجدد» در اثرش «مفهوم تجربه هگل» بر اساس یکی از مواجهه‌های او با اثر سترگ و تاریخساز هگل یعنی پدیدارشناسی روح بیان شود. بدین منظور، نقد هیدگر به هگل در پرسش از مطلق، مفهوم خودبنیادی، و حضور یا ظهور مجدد مطلق، غایت و فرجام فلسفه او به عنوان متافیزیک تجدد و نقش مفهوم تفاوت وجودشناختی در تفکر او را بررسی خواهیم کرد. در نهایت نتیجه خواهیم گرفت که از نظر هیدگر، فلسفه هگل فلسفهای موضوع (شناسایی) محور، خودبنیاد و بهم‌زنله متافیزیک جدیدی است که غایت به نیستانگاری تکنولوژی دوره جدید میانجامد. از اینرو، هگل در فراروایت هیدگر از تاریخ متافیزیک غرب، نقشی محوری دارد و اوج غایت آن را باید به‌مثابه تقدیر و سرنوشت نیستانگاری تکنولوژی دوره جدید ملاحظه کرد. اما در عین حال خواهیم دید، شباهت بین آنها در تامل در معنای پایان فلسفه و پرسش بنیادین تفکر امری انکارناشدنی است

کلمات کلیدی:

هگل، مطلق، هیدگر، خودبنیادی، حضور، تجربه، تجدد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1188721>

